1

Eminescu u. andere rum.
Dichter.

Widmungs-Exemplar

Mitte Bremnitz

©B.C.U. Cluj

©B.C.U. Cluj

Cu mâne zilele-ți adaogi,
Cu ieri viața ta o scazi
Și ai cu toate astea'n față
De-apururi ziua cea de azi

Când unul trece, altul vine
În astă lume a-l urma
Precum când soarele apune
El și resare unde-va

De pare cumcă alte valuri
Cobor' mereu pe același vad
De pare cumcă-i altă toamnă,
Ci'n veci aceleași frunze cad

©B.C.U. Cluj

Naintea noptii noastre ămblă
Crăiasa dulcii dimineți;
Chiar moartea ensași e-o părere
Și un visternic de vieți

Din ori-ce clipă trecătoare
Ast adevăr îl înțeleg,
Că sprijină vecia 'ntreagă
Și 'nvârte universu 'ntreg

De-aceea sboare anu-acesta
Și se cufunde în trecut,
Tu ai ș'acum comoara 'ntreagă
Ce 'n suflet pururi ai avut

©B.C.U. Cluj

Cu mâne zilele-ți adaogi
Cu ieri viața ta o scazi,
Avênd cu toate astea 'n față
De-apururi ziua de azi

Priveliștele sclipitoare
Ce'n repezi șiruri se diștern
Repaosă nestrămutate
Sub raza gândului etern.

M. Eminescu.

Bucuresti, 4. Ian. 1879.

©B.C.U. Cluj

CLUJ
UNIVERSITARĂ

©B.C.U. Cluj

Unică dorință.

Să cer un semn de amintire
Ca și când eu te pot uita?
Te aș cere doar' pe tine ĕnsăți,
Dar tu de mult nu ești a ta.

Nu voiu nici floarea ceu albastră,
Podoaba pĕrului balaiu,
Căci daca am vr'o rugăciune,
E'n veci uitării să mĕ dai

Spre-a uita intreg norocul
Precum l-avurăm amăndoi,
Tu te gândeste ca betrănii
Cu multă vreme inapoi

Iară de când ne intălnirăm
Să-ți pae anii toți deșerți;
Că ești atata de frumoasă,
Că te-am iubit vei vre să-mi ierți?

©B.C.U. Cluj

Biblioteca Centrală
CLUJ
UNIVERSITARĂ

©B.C.U. Cluj

De acuma nu mai voiu nimica,
Nu voiu ca grija mea s-o poarți,
Căci nimenea nu ține seamă
Cum trece vremea peste morți;

Și eu, cu fața spre părete
O să mă 'nfund prin străini,
Or să-mi înghețe sub pleoape
Încet a ochilor lumini.

De i-ar abate vr-unui preot
Când mă voiu face iar pământ
Ca să șoptească de asupră-mi
Iubito, numele-ți sfânt

Apoi ... apoi ~~de voiu~~ în drum de codru
De vor, ei pot să mă arunce,
Să sboare corbii de asupră-mi,
Tot mi-va fi mai bine-atunce

©B.C.U. Cluj

Bibliotheca Centrala
CLUJ
UNIVERSITATEA

©B.C.U. Cluj

Iar tu trăiește fericită
Și te pazească Dumnezeu
Ca să mai știu ceva de mine
Când nu m'oiu ști nici singur eu.

©B.C.U. Cluj

©B.C.U. Cluj

Foca veștedă

(de Lenau)

Vêntu-o foae vestejită
Mi-au adus, mișcând fereasta ...
Este moartea ce-mi trimite
Fără plic scrisoarea-aceasta

Voiu păstra-o, voiu intinde-o
Intre foile acelea
Ce le am din alte timpuri
De la mâna dragei mele.

Cum copacu-și uită foaea
Ce pe vênt mi a fost trimisă,
Astfel ea uitat-au poate
Aste foi de dênsa scrise.

©B.C.U. Cluj

Biblioteca Centrală
CLUJ
UNIVERSITARĂ

©B.C.U. Cluj

Vorbele iubirii moarte
Vinovate-mi stau de față,
Dovedite de minciună
Vor să stîng a lor viață;

Dulcea lor zădărnicie
Nu mă 'ndur s'o pun pe foc,
De și 'mi stau alât de triste,
Că nu pot muri pe loc

Voiu păstra intreg amarul
Și noroculu astor foi,
In durerea vechei pierderi
Recitindu-mă 'nnapoi

Foca vegledă punênd-o,
Blândă veste le-am adaos:
„ Moartea vindecă-ori-ce rană,
„ Dând la patimi reparos."

©B.C.U. Cluj

©B.C.U. Cluj

Rugăciunea unui Dac.

Pe când nu era moarte, nimic nemuritor,
Nici simbrul luminii de viață dătător,
Nu era azi, nici mâne, nici ieri, nici totdeuna,
Căci unul erau toate și totul era una,
Pe când pământul, cerul, vîsdrul, lumea toată
Erau din rândul celor ce n'au fost nici odată,
Pe-atunci eraș Tu singur, încât mă 'ntreb în sine-mi:
Au cine-i Zeul, cărui plecăm a noastre inemi?

El singur zeu slatut-a nainte de-a fi zeii
Și din noian de ape puteri au dat scânteii,
El Zeilor dă suflet și lumii fericire,
El este-al omenimei unor de mântuire,
Ins inimele voastre, cântare aduceți-i,
El este moartea morții și învierea vieții!

©B.C.U. Cluj

©B.C.U. Cluj

Și el imi dete ochii să văd lumina zilei
Și inima-mi umplut-au cu farmecele milii,
In vuetul de vênturi aŭzit-am a lui mers
Și 'n glas, purtat de cântec, simțiiu duiosu-i vĭers,
Și tot pe lâng'acestea cerșesc ăne'un adaos:
Să 'ngăduie intrarea-mi in vecĭnicul rĕpaos!

Să blasteme pe-ori éme de mine-o avĕ milă,
Să binecuvinteze pe cel ce mĕ impilă,
S'asculte ori ce gură ce-ar vrea ca să mĕ ridă,
Puteri să pue'n brațul, ce-ar sta sa mĕ ucidă
Ș'acela intre oameni devină cel ăntăiu
Ce mi-ar răpi chiar piatra ce-oiu pune-o căpĕtăiu.

Gonit de toată lumea prin anii mei să [redacted]trec
Păn ce-oiu simți că ochiu-mi de lacrime e sec,
Că 'n ori-ce om din lume un duzman mi se naște,
C'apung pe mine ĕnsuinii a nu mĕ mai cunoaște,
Ca chinul și durerea simțirea mi a-mpietrit-o
Că pot să-mi blastem mama, pe care am iubit-o,

©B.C.U. Cluj

Biblioteca Centrală
CLUJ
UNIVERSITARĂ

©B.C.U. Cluj

Când ura cea mai crudă mi s'a păre amor --
Poate-voiu uita durerea mi și voiu putè să mor.

Străin și fără de lege de voiu muri, atunce
Nevrednicu-mi cadavru în uliță l'arunce
Și aceluia, Părinte, să-i dai corvană scumpă,
Ce-o să amuțe câinii, ca inima-mi s'o rumpă,
Iar celui ce cu pietre mè va isbi în față,
Îndură te, Stăpâne, și dă-i pe veci viață!

Astfel numai, Părinte, eu pot să-ți mulțumesc
Că tu mi-ai dat în lume norocul să trăiesc.
Să cer a tale daruri genunchi și frunte nu plec
Spre urâ și blestemuri aș vrè să te îndueplec,
Să simt că de suflare-ți suflarea mea se curmă
Și 'n stingerea eternă dispar fără de urmă.

©B.C.U. Cluj

Biblioteca Centrală
CLUJ
UNIVERSITATEA

©B.C.U. Cluj

Apoi o turbure visare
Incruntă ochii tei fierbinți —
E'ntunecoasa renuntare,
E umbra dulcilor dorinți.

Te duci apoi, dar știu prea bine
Pe urma ta să nu mĕ ieu,
Pierdută veĕinic pentru mine,
Mi reasa sufletului meu.

Că te-am zănt e a mea vină,
Și dulcea vină nu mi-o iert
Salut fantasmați de lumina
Tinzĕndu-mi dreapta in dezert

Și'n somn te vĕd purtând coroană
Ca chipul veĕinicei Marii,
Ca o icoană ... O icoană
Unde te-ai dus? Când o să vii?

6/6 79.

©B.C.U. Cluj

Biblioteca Centrală
CLUJ
UNIVERSITATEA

©B.C.U. Cluj

Ce te legeni codrule
Fără ploae, fără vînt
Cu crengile la pămînt?
De ce nu m'aș legăna
Dacă trece vremea mea.
Ziua scade, noaptea crește
Și frunzișul mi'l rărește;
Bate vîntul frunza'n dungă,
Cănterești mi'i alungă;
Bate vîntul dintr'o parte —
Iarna'i aici, vara-i departe.
Și de ce să nu mă plec,
Dacă păserile trec!
Peste vîrf de rămurele
Trec in stoluri rîndurele,
Ducînd gîndurile mele
Și norocul meu cu ele
Și se duc pe rînd pe rînd
Fața lumei 'ntunecînd
Și se duc ca clipele
Scuturînd aripile

©B.C.U. Cluj

Bibliotheca Centrală
CLUJ

©B.C.U. Cluj

Și mă lasă pustiit,
Vestejit și amorțit
Și cu dorul'mi singurel
De mîngîn numai cu el

Biblioteca Centrală
CLUJ
UNIVERSITARĂ

©B.C.U. Cluj

*
* *

La mijloc de codru des
Toate păserile ies
Din hujeag de aluniș
La voiosul luminiș
Luminiș de lângă baltă
Care 'n trestie inaltă
Legĕnăndu-se din unde
In adăncu-i se petrunde
Și de lună și de soare
Și de păseri căletoare
Și de lună și de stele
Și de sbor de rândurele
Și de chipul dragei mele.

©B.C.U. Cluj

Biblioteca Centrală
CLUJ
UNIVERSITARĂ

©B.C.U. Cluj

*
* *

O mamă, dulce mamă, din negură de vremi
Prin frasinetul de frunze la tine tu mă chemi,
De-asupra criptei negre, a sfântului mormênt
Salcâmi își scutur floarea de toamnă și de vênt
Se bat incet din ramuri, ingână glasul-teu
Mereu ei se vor bate, tu vei dormi mereu.

Când voiu muri, inbito, la creștet să nu mi plângi,
Din teiul sfânt și dulce o ramură să frângi,
La capul meu cu grijă tu ramura s'o ingropi,
Asupra ei să cadă a ochilor tei stropi,
Sînți-o voiu odată umbrind mormêntul meu,
Mereu va crește umbra-i, eu voiu dormi mereu.

Iar dacă impreună va fi ca să murim,
Să nu ne ducă'n triste zidiri de țintirim
Mormêntul să ni'l sape la margine de riu,
Ne pună'n incăperea aceluiaș sicriu,
De apururea aproape vei fi de sînul meu, —
Mereu va plânge apa, noi vom dormi mereu.

©B.C.U. Cluj

Biblioteca Centrală
CLUJ
UNIVERSITATEA

©B.C.U. Cluj

* * *

Când voiu muri curând,
În liniștea serii
Să mă 'ngropați cântând
La marginea mării.

Să 'mi fie somnul lin
Și codrul aproape,
Să am un cer senin
Pe adâncile ape.

S'aud cum blânde cad
Izvoarele 'ntr'una
Prin negre crengi de brad
Se strecure luna.

S'aud pe mare vânt
Din munte falanga,
De-asupră-mi teiul sfânt
Să-și scuture creanga.

©B.C.U. Cluj

©B.C.U. Cluj

Lucească 'n preajma mea
Lumine din dealuri
Isbind mă vor cânta
Eternele valuri.

S'acei luceferi sfinți
Ce tremură 'n cetini
Mi-or fi ca dulci părinți,
Și tineri prietini.

©B.C.U. Cluj

BIBL. CENTR. UNIV. CLUJ
1183 H

©B.C.U. Cluj